

MANIFEST DEL MOVIMENT FEMINISTA DE MALLORCA PEL 25 DE NOVEMBRE DE 2021

De nou, com cada 25 de Novembre, ens juntam, manifestam i cridam contra les violències masclistes en totes les seves formes. Enguany, però, ho volem fer recordant de manera molt especial na Warda Ouchane, la jove de 27 anys assassinada per la seva parella, el maig passat a Sa Pobla, juntament amb el seu petit Mohamed de 7 anys i el bebè del qual estava embarassada. Vos demanam un minut de renou per recordar-la.

El 2021 ha estat, també, l'any en què hem aconseguit recuperar els carrers: ens vàrem poder manifestar la passada nit de divendres per reivindicar el dret a circular pels carrers, lliures i segures, i ho hem pogut fer avui, dia 25 de novembre.

Podríem acabar l'acte d'avui llegint el nostre manifest, denunciant les diferents violències masclistes que patim les dones, visibilitzant la violència vicària, aquella que pateixen les nines i els nins que han quedat orfes o que desgraciadament han estat assassinats pels seus pares.

També podríem finalitzar parlant dels atacs homòfobs, de les innumerables violacions, de les humiliacions, de l'assetjament digital, de la violència obstètrica i de tantíssimes altres formes d'agressió que patim pel simple fet de ser dones en una societat amb dinàmiques tan profundament masclistes.

O podríem haver optat per posar el punt i final assenyalant a l'Administració una obvietat: que no basta amb el que fa, que necessitam més voluntat i esforç, perquè la violència no només continua existint, sinó que està augmentant de manera perversa, sense que es facin les passes necessàries per erradicar-la. Que les promeses i els discursos durant les campanyes electorals no ens serveixen de res. Que necessitam polítiques feministes reals que siguin transversals, que exigim recursos econòmics, valentia i una aposta ferma i decidida per garantir a totes les dones una vida lliure de violència masclista. Que ja és ben hora que l'Administració reaccioni, perquè en cas contrari ens continuaran matant, violant i agredint cada dia i a cada racó de l'estat.

Però com que aquest any, com l'anterior, no han estat gens normals, enguany, des de l'MFM, hem volgut acabar aquesta manifestació del 25N donant veu a les dones perquè relatin amb veu pròpia algunes de les violències que han patit al llarg de la

seva vida. Pretenem visibilitzar la nostra opressió a partir de les narracions que ens han fet arribar les dones de Mallorca. Així direm entre totes el que moltes de nosaltres no havíem gosat a contar mai per por, per vergonya, per estigma per culpa o per tot plegat. Les dones hem romput el silenci i hem decidit deixar de suportar en soledat la violència masclista. Estam juntes en això i juntes ens en sortirem.

AMB AQUEST MANIFEST RELATAM, VISIBILITZAM, DENUNCIAM LES VIOLÈNCIES MASCLISTES I DONAM LA MÀ I ABRAÇAM LES DONES QUE LES HAN SOFERTES.

CADASCUNA DE NOSALTRES CONSTRUÏM EL MANIFEST AMB ELS NOSTRES TESTIMONIS, EN AQUEST 25 DE NOVEMBRE DE 2021!

CAROLINA, 42 anys.

Va patir l'agressió que relata amb 32 anys

Vaig estar amb el meu ex durant quasi tres anys. Estavem tot sols i varem començar a discutir. Ell va començar a fer-me blackmail sense que m'en donés compte per assegurar-se de que si algo més passava, jo no el denunciaria. Un dia, tras una discussió em va pegar. Al dia següent vaig acabar la nostra relació i ell em va deixar anar. M'empenedeixo de no haver-lo denunciat i d'haver cregut ses seves mentides. Almanco vaig terminar la nostra relació abans de que tot anas a pitjor.

ANA, 24 anys

Desde fa molts d'anys acoso callejero constante, llegando a increparme no únicamente de forma verbal.

P. B, 23 anys

Al salir de la estación de tren de Palma a las 18h, vi a un hombre masturbarse delante del parque de las Estaciones. Me vió y siguió masturbándose, mirándome fijamente. Me fui y me siguió por la calle Eusebi Estada. Me siguió hasta que empecé a gritarle. Es duro constatar que nadie prestó atención ni ayudó. Él se fue sin decir nada.

RAQUEL, 29 anys

Va patir l'agressió que relata amb 19 anys

Sábado de fiesta en Gomila, concretamente en el pub Tunel. De repente, desaparecí durante horas. Me buscaban y no estaba en ninguna parte. No recuerdo nada hasta que aparecí de nuevo, sola, muy intoxicada, vomitando en el baño de Tunel donde ya no quedaba nadie más. Sólo un segurata que me miró con desprecio a la salida. No recordaba nada, pero parece que alguien me había visto enrollarme con un tipo... También me habían robado. Me senté en un escalón para seguir vomitando y se me acercó otro hombre, "a ayudarme". Fue muy majo, hasta que intentó convencerme para llevarme con su coche a casa... Me negué. Aparecieron mis amigas. Ese otro hombre, después estuvo acosándome durante semanas, "tienes algo que me dejó enamorado" repetía en sus mensajes constantes. Jodidamente tuve suerte, porque aparecí. Y suerte porque el segundo depredador de la noche no tuvo su suerte..

M.L.C, 23 anys

L'any passat, vaig sortir a sopar amb la meva parella pel barri de Santa Catalina. A un senyor home, per dir-li així, quan va passar per davant nosaltres l'únic que se li va ocòrrer va ser dir-li a la meva parella: "eh tio, con esas tetas, si no te la follas tú, me la follo yo". Els dos vam quedar tan impactats que no vam ser capaços de reaccionar.

RAQUEL, 29 anys

Hace meses que me acosa alguien por RRSS. Intenta acceder a todas mis cuentas al menos una vez por semana. Coincide con la ruptura con una persona. Padezco violencia institucional "espera una semanita más, a ver si pasa algo" me dice la guardia civil, después de pasar por policía, INCIBE, las plataformas de las RRSS y otros recursos, en los que nadie me ha podido ayudar.

CLARA, 35 anys

El abuelo de un amigo, me tocó en varias ocasiones. ¡Tenía 8 años! Nunca olvidaré el miedo de quedarme solo con él aunque fuera un segundo.

J. 52 anys

"Con 49 años había perdido mi casa por la tormentada, fui a casa de mi ex porque estoy muy enferma y no tenía ni familia ni amistades donde vivía. Me dijo que como estaba en su casa, él tenía derecho a tener relaciones sexuales conmigo. No me dio tiempo a reaccionar y ya lo tenía encima. Fue horrible. Al día siguiente pedí ayuda a los servicios sociales y salí de allí."

KIRA, 30 anys

Cuando tenía 17 años estaba en una relación con un chico 4 años mayor que yo. Cogí hongos, algo que mi ginecólogo achacó a un váter sucio u otras causas. Después de un tratamiento, mantenía relaciones sexuales con mi pareja de forma obligada si no, me chantajeaba o me manipulaba diciéndome que ya no le quería o que me estaba acostando con otro. Al practicar sexo me seguía doliendo, sentía que me quemaba por dentro y él empezó a echarme la culpa. Volví a pedir cita y el ginecólogo me revisó y me dijo que estaba perfecta, ya no estaba con mi pareja y pregunté por qué me dolía. Me dijo que era una reacción de mi cerebro para protegerme, porque yo no quería acostarme con mi ex. Me quedé en shock, mi madre, que estaba presente, se empezó a reír y dijo, mira menos mal que lo has dejado. 8 años he tardado en ser consciente de que me violaron, me violaron repetidas veces y las personas que tuvieron que protegerme (mi madre y el ginecólogo) se rieron "

C.P.F, 46 anys

Quan tenia 11/12 anys anava a jugar a casa d'uns amics. Els pares també eren amics entre ells. Quan vaig començar a desenvolupar-me físicament, el pare es seia al sofà amb mi, em ficava la mà per dins la samarreta i em tocava els pits dient : "Ay las tetitas, ay las tetitas" mentres reia. Se suposava que jo havia de riure, que era molt divertit, però jo em quedava paralitzada, amb por i fàstic, sense saber què fer. Ha estat enguany quan ho he contat.

ANÒNIMA, 45 anys. Va patir l'agressió que relata amb 20 anys

El meu pare va morir i el meu tio, venia molt per casa. Un dia vam anar a un restaurant on després es ballava. Em va treure a ballar i es va pegar moltíssim a mi amb una erecció enorme, mentre m'apretava molt fort contra el seu sexe. Va ser així tot el ball. Em va fer vergonya i fàstic.

A.C., 26 anys

Als 21 anys vaig accedir a tenir relacions sexuals amb qui era la meva parella per evitar futures discussions.

ANÒNIMA, 46 anys

Fa poc en una cita, quan ja anavem a follar li vaig dir al tipo q es posés un condó. Li vaig dir moltes vegades, 6 o 7. En un moment, me va donar la volta i aprofitant que jo era d'espatlles, em va penetrar sense condó. Vaig poder reaccionar, li vaig dir de tot i vaig sortir d'allà. Encara em va dir que jo era una puta. Ho vaig poder identificar gràcies al feminisme. Va ser molt dur sentir que havia patit una agressió sexual.

A. C., 26 anys Va patir les agressions que relata dels 19 als 22 anys

Al principi ell era atent i carinyós, després es va convertir en controlador i obsessiu. A poc a poc em va dur cap el seu terreny, fins que em va allunyar totalment de les meves amistats, sempre pel meu bé em deia. Això va passar durant 3 anys, dels 19 als 22. Me'n vaig adonar i vaig sortir d'allò. Ara ho faig visible i ho compartesc per ajudar a altres dones a obrir els ulls.

V.G.C, 44 anys

Als 24 anys relació sexual no consentida amb la meva parella d'aquell moment. Jo no volia.

M., 22 anys

Als 16, 19 i 21 anys, homes fent-se palles davant jo, la primera vegada al tren al transport públic mentre em mirava, la segona vegada a la cala quan feis topless a llucalcari, i la tercera vegada a un carrer diagonal a casa meva mentre passeja pel carrer un home que es va creuar amb mi mentre passejava el seu ca.

ELISA, 35 anys

Cuando tenía 15 años, fui acosada durante 1 año por parte del pizzero de al lado de mi casa, sabía donde vivía por los datos que dabas. Me mandó flores...cuando sacaba a mi perra me seguía e intentaba hablar conmigo..Estuve 1 año así.”

ANÒNIMA, 32 anys Va patir l'agressió que relata amb 29 anys

Sábado de madrugada, el otoño recién estrenado. Se hizo pasar por un vecino para entrar primero en el portal de mi casa y después en el ascensor. Me defendí y lo denuncié en cuanto salí del hospital. Condena para él. Dos años de protección y un miedo que no se irá nunca para mí.

ANÒNIMA, 36 anys

Fa uns anys, després d'un sopar amb col·legues de professió (alguns d'ells amics), vaig anar cap al cotxe i un dels que havien sopat a la taula em va seguir i em va demanar que el deixés a un bar proper. Com que la conversa em semblava interessant, vaig aparcar i vaig decidir fer una cervesa amb ell. Em va començar a convidar a beures forts, amb una mica d'ansia. Aviat ja vaig començar a sentir q no tenia el control sobre la meva voluntat, no recordo massa el que va passar a partir d'aquí... Pero recordo que em va posar una droga davant del nas i recordo estar a casa meva tirada literalment al sofà i que ell em va baixar els pantalons. Ho vaig dur en silenci durant 3 anys xq em sentia culpable... Pensava que havia estat una irresponsable i que havia mentit a la meva parella. La terapia em va ajudar a reconèixer-ho. Pero a dia d'avui nomes 1 col·lega d'aquell sopar ho sap. No vull que em questionin o em jutgin.

R., 37 anys Va patir l'agressió que relata amb 17 anys

Cuando estábamos en bachillerato mi novio me violó. Era mi novio, pero fue violación.

C.T., 27 anys, Va patir l'agressió que relata amb 19 anys

Na C i jo estàvem a la meva plaça preferida. Eren les cinc de la matinada i ens besàvem tendrament. Un home va apropar-se a oferir-nos un cigarret. "No fumem". Estàvem massa ocupades en el moment per donar-li atenció. En marxar, vam sortir per un carreró estret amb llum tènue. Vaig veure una ombra al meu darrere. En el moment que m'estava dient a jo mateixa: "tranquil.la tia, no siguis paranoica" algú em va agafar pel darrere i em va enlairar. Em vaig desfer a l'instant. Estava desconcertada. En un moment aquell home havia agafat a la C per darrere i li tocava els pits per dins de la samarreta. Jo vaig demanar-li que aturés. Fluixet, i amb vergonya. La cara de terror de na C em va fer reaccionar. Vaig ficar-li el dit a l'ull i vaig començar a cridar de manera controlada. L'home la va deixar anar i va marxar lentament. Em va mirar als ulls i em va dir "perdona". Com si li hagués trepitjat un peu al metro. Com si no li semblés tan greu. Vàrem plorar tota la nit. Mai més m'he tornat a dir que no sigui paranòica, sóc prudent perquè el món en el que vivim és hostil per nosaltres.

CT, 27 anys.

Amb les meves amigues sempre anàvem les platges més tranquil.les. Ens despullàvem per nedar i prendre el sol. Estàvem soles, gaudint. Més tard, va arribar un corredor i va demanar si podia quedar. Li vàrem dir que millor cerques un altre lloc. Va començar amb els seus exercicis just al nostre costat. La situació era incòmoda. Es va empalmar, i ho va començar a ser molt més. Ens vàrem apropar entre nosaltres per continuar amb la conversa. Algunes es van posar el banyador. En un moment una de les amigues va adonar-se que s'estava masturbant. Vam començar a cridar. Ens va dir: "espereu un moment, que ja acabo". Vaig tenir un

petit atac d'ansietat. Tenia 21 anys quan va passar i des de llavors les platges nudistes em provoquen un estat d'alerta que no em deixa relaxar-me i gaudir

C.T., 27 anys

Fa uns estius van ser les noces de la mare d'un amic del poble. El grup de joves vàrem ballar i beure fins al final. Després, vàrem continuar bevent i ballant a casa d'un d'ells. Vaig sobrepassar el meu límit de tolerància a l'alcohol. Vaig vomitar al lavabo petit de la casa. D'això jo no record res. Vaig quedar lleguda a una hamaca del jardí mentre la resta continuava la festa. Abans de marxar, una de les amigues em va entrar a dormir a un dels llits de la casa, per descansar més còmoda. Més tard, quan no quedava ningú, el nostre amic va decidir enllitar-se amb jo. Entre la consciència i la inconsciència vaig sentir com m'agafava la mà i es masturbava. No tinc un record clar del què va passar, sé que no vaig saber/poder reaccionar. A l'endemà, quan vaig poder, vaig fugir d'aquella casa a la qual no he tornat mai. Això sí, abans, vaig netejar el lavabo. Va passar un any fins que vaig contar per primer cop aquesta història. El pitjor, ja no sent aquell poble com un lloc segur, i lament profundament la pèrdua del meu origen.

ANÒNIMA, 55 anys Va patir l'agressió que relata amb 12 anys

En un bus del transporte público, yo estaba de pie y a mi lado había un hombre sentado que tenía una carpeta sobre sus piernas. En algún momento levantó la carpeta y vi que tenía su pene expuesto, repitió varias veces la "exhibición" hasta que pude bajarme del bus. Aterrada, no dije nada.

ANÒNIMA, 58 anys

Tenía 17 o 18 años, regresaba a mi casa, no era tarde, pero ya estaba oscuro. Se acerca un coche y el conductor pregunta una dirección, yo me acerco por el lado del copiloto para explicarle y él intenta abrir la puerta - no se si con la intención de introducirme en el coche. Al abrir la puerta se enciende la luz y veo que tiene el pantalón abierto o bajado (lo que más recuerdo son sus piernas peludas) y se masturbaba. He logrado salir corriendo y he cogido una piedra que le he lanzado, pero ha arrancado rápidamente y no le he dado.

SILVIA, 21 anys

De adolescente, verano en Galicia con amigos. Un día bebimos muchísimo y empecé a no saber quién era ni dónde estaba. Uno de los chavales se aprovechó de la situación y me llevó hasta un parque muy alejado. Empezó a besarme, a desnudarme y a tocarme. No recuerdo cuánto tiempo duró, pero en un momento de conciencia intenté quitármelo de encima y me puse a gritar, ahí me dejó ir. Esparció la voz de que había tenido sexo conmigo y que había sido el primero en "llevarse el premio". Tuve moratones varios días después y un malestar general brutal. Aún no he sido capaz de volver a dirigirle la palabra. Por cierto, tenía 4-5 años más que yo y yo solo tenía 15 años.

ANÒNIMA, 23 anys

Quan tenia 8 anys un al·lot més gran que jo de l'escola em va tancar a una sala i em va intentar forçar a tenir relacions sexuals amb ell. Per sort, vaig aconseguir sortir d'allà després de molt de temps lluitant amb ell.

No sabia què fer, em feia vergonya contar-ho, em feia oi a mi mateixa. Finalment vaig decidir anar a la directora a explicar el succeït. Aquesta no em va fer massa cas, no es podia creure que a les nostres edats això pogués passar, i no va fer massa cosa més que anar a demanar-li a ell perquè jo estava contant això. Va acabant creure la seva versió i no hi hagueren repercussions.

Després, fruit del seu enuig degut a que jo ho havia contat, va venir a cercar-me. Em va arrossegar pel terra de l'escola, aproximadament uns 100 metres, tirant-me del pèl. Hi va haver testimonis d'allò. Ningú va dir res. Jo per por mai més vaig tornar a dir res.

Fins als 18 anys no vaig ser capaç de contar-li a ningú. Vaig acabant contant-ho a

mumare. Mumare em va donar tot el suport psicològic i emocional que va poder, encara que ja era un poc tard després de tants anys de silenci i duguent la situació jo tota sola.

ANÒNIMA, 27 anys

Con 7 años, mi primo abusó de mí y nadie me creyó. Aún a día de hoy, cuando saco el tema, mi familia me hace de menos y me recuerda que "éramos niños".

A. 27 anys

Mi ex maltratador me violó con 14 años y me causó un desgarro. Cuando me puso los cuernos le dejé. Yo tenía entonces 16 años. Se enfadó y vino a mi casa con una tubería de metal para pegarme, me rompió el móvil y me llamó puta. Tuve que poner una orden de alejamiento que no cumplió, seguía acosándome después, por todas las RRSS y por teléfono.

MIRANDA, 66 anys

Tenía 11 años cuando me siguió un hombre hasta mi casa, me alcanzó, intentó tranquilizar mi nerviosismo diciendo que no tuviera miedo, seguí subiendo confiada hasta mi casa en el cuarto, allí me intentó bajar las bragas. Me revolví, chillé, me tumbó en el suelo. Seguí chillando, llamando a mi padre que estaba dentro durmiendo. Me abofeteó hasta que sangre por la nariz. Huyó. Mi padre me vio tumbada con el vestido levantado y sangrando, su ira me dio miedo. Me sentí apoyada, pero no quería buscarle por el barrio.

ANÒNIMA, 30 anys

Fa poc vaig anar a una consulta de ginecologia on el metge era un home. Em va dir el que havia de fer sense explicar-me les diferents opcions. El to de veu amb el que me parlava era condescendent, con si jo fosi beneita. Quan li vaig aturar i li vaig dir que ho havia de meditar abans de prendre cap decisió, em va dir que ell "no se iba a pillar los dedos, y que yo podía decir ahora una cosa y luego otra, y meterle en un

problema". Va dubtar de les meves intencions dolentes cap a ell, quan només li deia que volia pensar, reflexionar, informar-me bé. Em va fer sentir com una nina de 8 anys sense decissió sobre el meu propi cos.

CANDELA, 26 anys

21 años. El chico que me gustaba me hacía maltrato psicológico.

B.C.C., 18 anys

Una noche de agosto de hace dos años, yo salí a la plaza con unas amigas y en una esquina recuerdo ver unos chicos. Bien, pues nosotras nos vamos a la otra punta y uno de estos chicos empieza a gritar que fuéramos con él mientras se acercaba, nosotras pasábamos y él coge a una de mis amigas y se la lleva al parking. Voy corriendo y en lo que cojo a mi amiga, éste me pega una patada y me escupe, mi amiga se echa a correr y yo me intento defender y salgo corriendo para llamar a la policía, primero a la local y más tarde a la civil, pero no hicieron nada más que la denuncia. A los 2 días, entraron a robar a mi casa y fue el mismo chico. No podía quedarme así y fuimos a juicio, solo pusieron una orden de alejamiento y más nada, al final se fue de Mallorca y violó en la península a 2 mujeres más, ¿hasta cuándo vamos a seguir así?

L.M.B, 29 anys

Era l'any 2017 i anava en transport públic cap a Calvià. Normalment, baixava amb un company, però un dia ho vaig fer sola. A una aturada va pujar un home que des d'aquell moment i fins arribar-li no va aturar ni un sol moment de mirar-me. Seia completament girat només per veure'm i supos que intimidar-me. Quan vaig davallar me girava tot el camí que vaig recórrer fins a casa. No li vaig donar major importància, però ho vaig comentar amb alguns familiars i amics i la seva reacció em va fer mal: "No vas ser capaç de dir-li res?" Idò no, la veritat és que me va acollonar la situació.

Pocs dies després, estava tranquil·la perquè no havia tornat a veure aquell home, però novament a l'aturada va pujar. Aquest pic vaig pensar que per sort anava

acompanyada però el meu company s'aturava abans. Després que el meu company baixàs, l'home en qüestió va canviar-se de seient i just se va situar darrera de mi; l'acollonament va tornar i just vaig canviar-me de lloc. La sorpresa arribà quan novament se va canviar darrera de mi, era com un malson. Quan vam arribar, vaig partir a córrer fins a casa meva i vaig telefonar atemorida a la meva mare.

Vaig anar a l'Estació Intermodal a l'endemà per demanar ajuda amb la situació. La resposta de totes les persones amb qui vaig parlar va ser que no podien fer res, que aquell home no m'havia fet res. Així doncs, a partir d'aquell moment em vaig començar a sentir com una nina petita, aquell home cada dia compareixia a l'autobús i el meu company, m'acompanyava per por que aquell home em fes alguna cosa.

Finalment, vaig decidir anar a la feina cada dia en cotxe particular. Una història que no descriu una agressió però que pens que narra perfectament el desequilibri que existeix en qüestió de drets entre homes i dones. Així mateix, no hi ha pitjor sensació que quan demanes ajuda i et tracten com si estassis boja o exagerassis.

CLARA, 30 anys

Mi entrenador intentó abusar de mí cuando yo tenía 13 años. Fantaseaba con tener una relación de pareja. Por suerte, quedó en el ámbito platónico. Cuando fui mayor de edad consentí en tener una relación con él. Años más tarde, entendí lo que me había pasado y me sentí abusada y asqueada. Le dije explícitamente que no quería volver a saber nada de él, pero no me atreví a explicarle por qué.

ANÒNIMA, 52 anys

Una nit, tornant de festa amb la meva germana, apunt d'arribar a casa, al centre de Barcelona, una patrulla de policies van començar a insultar-nos amb paraules obscenes i a amb tò amenaçant, en aquell temps portavem minifalda i estètica punk, ens provocaven i ens seguien amb el cotxe, jo vaig passar una estona de por, la meva germana hem va dir: "calla, no els miris i no corris", vam arribar al portal i varem entrar. Anaven gats i drogats segur que a la mínima resposta nostra, esteim segures que ens haguessin fet mal. Nosaltres teníem uns 20 anys.

FRANCISCA, 63 anys

Vull compartir uns fets que objectivament foren lleus pero realment tenguérem molta por.

Un estiu amb una amiga, adolescents molt jovenetes, anarem fent autostop a Pollença per acampar.

No hi havia ningú. Soledat, pau i felicitat absoluta. El matí nadaven despulades i quan anavem a sortir ens trobam dis atlots asseguts a una roca que deien que sortísim. Per por no ho feiem, dins s'aigua estavem segures. Els demanaven que s'enanessin i res.

Ja estavem morades i mortes de fred i decidírem sortir amb les mans plenes de pedres per defensar, no si s,acostaven. Ens miraren fixament tot el temps fotent-se de noltros.

S.G.E, 34 anys Va patir l'agressió que relata amb 24 anys

Vaig rompre amb la meua parella i el dia que partia de casa seva (amb tots els meus trastos) me va demanar que ho tornassim a intentar, li vaig dir que no, que marxava. Se va enfadar i va pegar un cop de puny a una vidriera, rompent-la i fent-se un tall de gravetat a l'avantbraç que va haver de mester bastants de punts. Sempre vaig agrair que aquest cop de puny anés a un objecte enlloc de al meu cos. No va ser fins fa poquíssim, que ho vaig identificar com a violència cap a mi.

ANÒNIMA, 20 anys Va patir l'agressió que relata amb 16 anys

A aquest al·lot el conec des de petita, varem anar creant una amistat (o el que jo pensava que era) i un dia, fa tres anys i mig, estàvem a ca meua (també hi estava mon pare a casa) mirant una pel·licula al sofà tapats amb una manta; de sobte vaig començar a notar les seves mans per tot el meu cos, per tot, i li vaig dir que què feia que aturés, va aturar fins uns minuts després que va començar a fer-ho una altra vegada i a aquell moment vaig escurrir-me cap avall al sofà fins al terra. Després, abans d'anar-se'n de ca meua em va dir que li agradava, que volia ser la meua parella i jo li vaig dir que em sabia greu però el sentiment no era mutu. Al mateix vespre li vaig demanar per whatsapp si allò realment anava en serio i em va dir que "no no, si cuela, cuela"...

l'any passat em va xerrar i convidar a ca seva a dormir, li vaig donar llargues i un dia em va cridar, no li vaig agafar el telèfon, em feia pànic anar a ca seva.

Fins aquest gener no m'havia replantejat el que havia passat i el fet de que rebia el nom "d'abús"; de fet, fins després d'un parell de dies sense aturar-ho de pensar, els hi vaig contar a les meves amigues per veure què opinaven elles, abans que a elles mai li vaig contar a ningú, no sé realment perquè, supós que va ser perquè conscientment no li vaig donar la importància necessària.

A dia d'avui només ho saben les meves amigues i algunes de les persones més properes a jo. Estic en una guerra interna sobre si xerrar amb ell o no, perquè encara que sé que és el que vull fer, sé que ell ni s'enrecordarà o pensarà que n'estic loca i si m'arribés a demanar perdó, no ho diria de veritat. Però vull fer-ho i dir-li lo merda que és ell, el que va fer i tot el això m'ha suposat i suposa.

PEPI, 41 anys Va patir l'agressió que relata amb 13 anys

Eren les fires d'Inca i una amiga i jo volíem anar a fer-hi una volta amb uns amics. Hi haguéssim pogut anar en tren però ells tenien moto i ens va fer més gràcia anar-hi amb ells. Quan vaig pujar a sa moto es tio que la conduïa va agafar per un camí secundari, enlloc d'agafar la carretera principal.

Li vaig demanar es motiu i me va dir que era per si ens trobàvem la policia, i me va semblar una resposta satisfactòria. Quan havíem fet 3 o 4 kilòmetres va aturar la moto, me va fer baixar i se va voler enrollar amb jo, quan li vaig dir que jo no volia ell me va dir que si no ho feia me deixaria tirada en aquella carretera de fora vila. Jo vaig insistir en que no, i pensava que no seria capaç de fer una cosa així, però ho va fer: va arrencar sa moto i me va deixar tota sola, tirada en mig de fora vila, me volia morir.

Feia una nit negra de novembre, encara no hi havia mòbils i estava molt enfora de ca meva i vaig sentir una por com poques vegades he experimentat. Vaig anant fent camí cap es poble, bramant com una loca, desesperada de por, sentia lladrar els cans i passes que me perseguien (les passes fruit de la meva imaginació) i així, encara no sé ni com vaig arribar al meu poble. Per suposat aquell dia no vaig contar el que m'havia passat, tenia molta por dels que els meus pares s'enfadassin per haver fet sa imprudència d'haver pujat a una moto i tampoc volia que en el poble se sabés perquè m'haguessin tractat de puta. Varen haver de passar més de 20 anys per a que ho expliqués per primera vegada. Tenc la sensació que no som capaç de transmetre el terror que vaig patir o que pugui semblar que me faig sa

víctima explicant una història així. Així que gràcies companyes per deixar-m'ho compartir amb vosaltres.

ANÒNIMA

Durant 10 anys, dels 25 als 35 anys, vaig tenir una relació intermitent amb un home del qual n'estava profundament enamorada i admirava moltíssim.

Els primers anys ens vàiem a Mallorca. En aquella primera etapa la violència era sobretot en l'àmbit sexual: duia a terme pràctiques sense consensuar amb jo: una vegada que practicàvem sexe me va pegar una bufetada que me va foradar el timpà i me va rompre els ossets de l'orella (fa 4 anys m'ho varen reconstruir), una altra vegada me va dur a un puticlub en el que jo no volia entrar per fer-me veure ballar una prostituta i me va fer tenir relacions sexuals amb ell davant altres persones. Una altra vegada me va dur a un local d'intercanvi de parelles però per sort no hi havia ningú. Jo li deia que no i que no però ell me deia que no passava res i jo tenia por a perdre'l.

A l'any 2014 vàrem intentar iniciar una relació més estable. En la convivència varen començar les violències psicològiques i físiques. Me tractava de puta perquè duia pantalons curts a l'estiu, se tornava loco quan quedava amb gent que no fos ell, me cridava cada cinc minuts i quan tornava a casa m'escribassava com un monstre i m'amenaçava. Me deia que havia sabut que li havia xupat sa polla a un tio en es passeig Marítim de Palma, això era absolutament fals però m'ho deia amb tant de convenciment que me va fer arribar a dubtar de jo mateixa (llum de gas). Quan vaig fer la intenció d'anar-me'n me va llevar es bolso i va tancar sa casa per dedins i es va quedar sa clau. Era impossible que jo sortís, vaig passar molta por i vaig estar a punt de botar per es balcó d'un segon pis però a base de pregar de genolls, va arribar a obrir sa porta. Sempre me cridava molt fort i me sacsejava i en un parell d'ocasions me va pegar.

Mai el vaig denunciar, ell un escriptor reconegut als Països Catalans i jo una dona dedicada a l'àmbit públic (era política) i activista feminista. Sa vergonya que vaig sentir i sent a dia d'avui me va impedir fer res al respecte.

Actualment m'estic tractant d'una depressió que va emergir 5 anys després de tots aquests fets.

ANÒNIMA

Després de 5 anys de relació amb un jove des poble vaig decidir rompre perquè ja no volia seguir amb ell. A ell li va costar molt acceptar-ho i durant l'any següent vaig patir varis episodis de por. Vàries vegades aparcava es cotxe davall ca meva de matinada i me deia que el deixés pujar i que sabia que hi era perquè sentia sa caldera de sa calefacció. M'envia molts de missatges amenaçants i una vegada que havíem quedat per anar a menjar alguna cosa i xerrar quan vaig pujar dins es cotxe me va dur de Lloseta a Inca pel carril contrari a 160 km per hora com un kamikace, i me va dir que ho feia perquè jo entengués lo malament que ho estava passant ell per sa meva decisió de deixar-lo.

En definitiva, molts episodis de por que a dia d'avui no he pogut oblidar.

LAURA, 23 anys

Perdí la virginidad en mi graduación de secundaria, con 15 años. Era un chico de mi clase, estábamos muy bebidos. En un principio estaba participando y "consintiendo", dejé de consentir en el momento en que perdí la conciencia. Me pasé la noche temblando y vomitando, en el suelo de una habitación, sola, porque ahí me dejó. Me culpabilicé durante muchos años, porque bajo los efectos del alcohol, estaba "dando pie" a la situación. No volví a mantener relaciones sexuales con un hombre hasta 4 años después y, tras mantenerlas, me sentía sucia y tenía una necesidad imperiosa de ducharme.

A día de hoy, no mantengo relaciones sexuales con hombres. Las podría mantener porque me atrae el sexo masculino, pero no me hacen sentir bien.

ELENA, 30 anys

Mi ex pareja, con la que tuve una relación de 7 años, abusó de mí psicológica y sexualmente. Esto me ha generado un trastorno de estrés postraumático con ataques de pánico y ansiedad. Decidí escribir una carta contando todo lo que me había hecho a unas compañeras, para que otras mujeres no tengan que vivir lo que viví y no cargar sola con esta historia. No solo lo han protegido, sino que también me han llegado amenazas de que se tomarán medidas legales, si mi testimonio se filtra. Estoy muy decepcionada. Ya no van a callarme jamás.

DIDI, 22 anys

Va passar després d'estar-hi de festa havia d'anar a ca un amic a dormir. Estant els dos baix l'efecte de les drogues ell es va llançar sobre jo amb tal de poder qualque tipus de relació, jo li vaig dir que no en tot moment, que tenia parella i bàsicament no em venia de gust. A l'estona va comparèixer a l'habitació on jo dormia, es va tombar al meu costat pensant que dormia per poder masturbar-se, jo esteia desperta.

La resta dels dies jo me autoconvencia de que havia estat perque esteia baix l'efecte de les drogues, pero vaig acabar donant-me de que no hi ha excusa per intentar abusar d'algú, així que el vaig encarar per dir-li com em vaig sentir, ell es va disculpar i que mai més tornaria a passar. A dia d'avui no havia dit res, perque es una persona propera.

Per finalitzar i després d'aquests testimonis, vos convidam a cridar juntes, a unir-nos per dir-li al patriarcat que estem FARTES!

- FARTES de veure com la violència masclista se sustenta en el silenci, la desídia i la passivitat d'aquesta societat. **#FARTES DE LA NORMALITZACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA!**
- FARTES de l'incompliment i la falta de finançament del Pacte d'Estat contra les Violències Masclistes. **#FARTES DE LA VIOLÈNCIA INSTITUCIONAL!**
- FARTES que la violència sexual no sigui considerada delicte si no hi ha denuncia per part de la violentada. **#FARTES DE LES TRABES BUROCRÀTIQUES DEL SISTEMA MASCLISTA!**
- FARTES que la violació no sigui un delicte d'ofici, amb els protocols que això implica: recollida i custòdia de mostres. **#FARTES DE SER CIUDADANES NO PROTEGIDES!**

- FARTES de la justícia culpabilitzadora en molts de casos de la mateixa víctima i de la complicitat dels jutges amb la violència masclista. **#FARTES DE LA JUSTÍCIA PATRIARCAL!**

- FARTES de les violències masclistes també per internet i xarxes socials que sofreixen moltes dones, sobre tot en etapa adolescent. **#FARTES DEL ASSETJAMENT DIGITAL!**

- FARTES que es facin mal a les filles i fills per atacar-nos on més mal ens fa. **#FARTES DE LA VIOLÈNCIA VICÀRIA!**

- FARTES que ens violentin, maltractin, infantilitzin i humiliïn en els serveis de ginecologia, sales de part i hospitals. **#FARTES DE LA VIOLÈNCIA OBSTÈTRICA!**

- FARTES de la comercialització i de la pressió estètica dels cossos de les dones. **#FARTES DE LA COSIFICACIÓ QUE PATIM LES DONES!**

- FARTES que el coneixement sobre sexualitat dels més joves es fonamenti en la pornografia, la cultura de la violació, l'amor romàntic i la cosificació de les dones. **#FARTES D'ABUSOS SEXUALS i VIOLACIONS!**

- FARTES de la publicitat i promoció d'un model turístic que incentiva l'explotació sexual de les dones. **#FARTES QUE LES BALEARS SIGUIN OBJECTIU DE TURISME SEXUAL!**

- FARTES de ser la comunitat autònoma amb major nombre de denúncies de violència de gènere per habitants. **#FARTES DE LA VIOLÈNCIA CAP A LES DONES!**